

paní Puchingerová – dcera amerického vojáka

Tým: Daniel Adamus, Šimon Prchal, Ondřej Taušer

Škola: ZŠ T. G. Masaryka, Sušice

Pedagog: Mgr. Lukáš Mirvald

Pamětník: Sylva Puchingerová

Šimon: Sylva Puchingerová se narodila roku 1946 v Sušici.

Československo se tehdy oklepávalo z hrůz druhé světové války. Ze svého dětství vzpomíná pamětnice zejména na babičku a dědečka.

00:31-01:00

Já jsem vyrostla na Dobříši u mojí babičky a dědy, který si mě vzali do na vychování, protože otec byl neznámý. A maminka brala hodně málo peněz, tak by to nevládla, ale byla tam se mnou asi 3 roky. Kde dělali obě v rukavičkárně na Dobříši. Jinak jsme měli chalupu ve Všenorech, tam jsem trávila nejvíc prázdniny, kde se mi taky hrozně líbilo.

Dan: Celou dobu ale tušila, že její okolí ví něco, co ona ne. Velice silně to začala pociťovat, když usedla do školní lavice.

Zvuk: *zvonění, ruch školní třídy*

11:48-11:49

...se mi posmívali, nadávali mi.

11:56-12:13

Já jsem potom se ptala maminky, proč mi nadávají, že jsem levoboček a brejlovec a já nevím, co všechno. Mamina mi to tenkrát nechtěla vysvětlit. Pak říkala, já ti to jednou povím.

12:18-12:23

Já jsem od maminky nevěděla nic, ona asi se styděla mě to říct no.

Ondra: Celou pravdu zjistila Sylva Puchingerová od své babičky. Dozvěděla se, že její otec byl americký voják, který se s její maminkou seznámil během osvobození Sušice roku 1945.

04:05-04:21

...tak tančili a vítali tu americkou armádu, když nás osvobodili. No a potom se rozcházel. No a asi zřejmě mamince... se mu zalíbila, tak ji oslovil. No a pak už se scházeli.

Šimon: Americký voják jménem George ale zanedlouho odjel a na dopisy neodpovídal...

18:45-19:11

Věděl to všechno, vždyť oni už měli na Vánoce pořádat svatbu. Takže jak jsem říkala, že musel odjet do Anglie. Nevím. To mi říkala potom ta její kamarádka, že snad museli odjet i do Japonska, kde se válčilo a pak o něm už nevěděli. Psali tam každé rok.

Dan: Přes neustálé snahy se nepodařilo George najít ani po roce 1989. Sylva Puchingerová tedy klade dnešní mladé generaci na srdce následující:

25:15-25:29

Aby, aby si vážili rodičů a prostě byli na ně hodný.

Protože já jsem to vlastně ne, že bych se měla špatně, ale nebylo to, co bych si přála.